

Výstupy ze skupiny

V rámci zvoleného tématu lze diskuzi v naší šestičlenné skupině shrnout do následujících bodů:

Otevřenost vůči těm, kteří nemají zkušenost s životem v církvi

- Najít způsob, jak otevřít cestu laiků a nevěřících do života církve
- Potřeba udělat církev dostupnou i pro ty, kteří k ní nemají blízko, udělat ji lákavou
- Snažit se, aby církev hovořila jazykem, který je dnešnímu člověku srozumitelný
- Uvážit, nakolik je potřeba lpět na určitých církevních formalitách, které jsou dnešnímu člověku žijícímu mimo církev (ale i v církvi) mnohdy nesrozumitelné
- Dokázat si stát v otázkách víry za svým i na veřejnosti
- Otevřenost vůči druhým spočívá v drobnostech, kterých je nedostatek (naslouchání, laskavost, odvaha). Laskavost by měla být samozřejmostí.
- Dokázat udělat první krok a začít mluvit o víře, což je v oslovování lidí stojících mimo církev nejobtížnější. Tito lidé mnohdy prezentují přirozenou zvědavost, co to znamená být věřící.
- Člověka, přicházejícího do kostela „zvenčí“ spíše osloví promluva, v níž se mluví více o Bohu milujícím, o Bohu, který je Láska, než kázání stylu „bu-bu-bu“ s výčtem toho, co se smí a nesmí.
- K těm, kteří aktivně žijí v církvi, promlouvají církevní tradice mnohem jasněji než k těm, kteří svou cestu do církve teprve hledají. Mnohé tradice jsou pro ně nesrozumitelné a je otázkou, jestli je skutečně nutné se všech tradic držet, nebo se i některých zřici, aby se život v církvi stal srozumitelnějším.
- Zaměřit se na to, aby aktivity farnosti byly skutečně společné – větší zapojení lidí. Zvláště citlivě dbát na to, aby byly do farnosti přijati a integrováni i ti, kteří tam jsou noví
- Při vymýšlení způsobu prožívání společného času v rámci církevního společenství mít na paměti skutečnost, že každá generace o tom má jiné představy a způsoby prožívání se snažit přizpůsobit/nastavit tak, aby se dalo očekávat aktivní zapojení všech generací. Aby lidé různých věkových skupin měli pocit, že mohou nějakou formou přispět, nějak být užiteční, nějak se zapojit a neměli pocit, že „stojí mimo“

Další náměty, které vyplynuly z diskuse ve skupině

- Zamyslet se nad vztahem církve k rozvedeným a pokusit se tento vztah přehodnotit tak, aby se necítili vyřazení, ale žijou součástí církve
- Přehodnotit otázku celibátu, který vychází z církevní tradice a pohled na něj je v různých církvích odlišný (řecko-katolická, pravoslavná, evangelické církve). I v církvích, kde celibát není zaveden, může kněz dobře vykonávat svou službu a povolání.
- Role ženy v životě církve. Je představa ženy u oltáře skutečně něčím, o čem by se nedalo i v naší církvi vážně diskutovat? Pohled ženy na život v církvi (a nejen v ní) může být odlišný od pohledu muže, avšak pro mnohé inspirující.
- Potřeba hledat cestu, jak přijmout do církevního společenství i ty, ke kterým se často současná církevní společenství staví rezervovaně, jako např. lidé s jinou sexuální orientací, pro něž samotné je nemožnost otevřeného přijetí sebe sama takový, jaký je, velmi těžká.